

PŁASZCZYĆ SIĘ (5) *vb impf*

a *jasne*.

inf płaszczyć się (1). ◊ *praes 3 sg* płaszczy się (3). ◊ *fut 3 sg n* będzie się płaszczyło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) - XVII(XVIII) - XVIII w.

1. *Stawać się płaskim* (1) : Bo iefliże ziemiá nie będzie z głęboká vmiękcżona/ iuż zyárno nie może korzonká głęboko puścić/ iuż przyśzedłzy ná twárdą ziemię płálczyć fie muśi/ á łufznie fie wkorzenić nie może *RejZwierc* 109v.

2. *Przypadać do ziemi (o zwierzętach)* (4) :

płaszczyć się komu [= przed kim] (1): Abowiem widzimy w ludzioch rozmaíte przypadki/ ieden Lwá ogłáfczcie iż mu fie płálczy iáko záiąć/ drugi Niedźwiedzyá zá nos wodzi *RejZwierc* 71v.

W porównaniach (2): Abowiem pátrż y ná lwá y ná niedźwiedziá y ná káźde iádowite źwirzę/ [...] gdy ktemu częłto ludzi wida/ Inádnie vkrocone być może/ że fie będzie płálczyło iáko záiąć. *RejZwierc* 73v, 71v.

Szereg: »płaszczyć się a mardać ogonem (*a. leżć mardając ogonem*)« (2): Abowiem táki [*omylny przyjaciel*] máło nie ieft podobien ku onemu pŃu/ kthoremu choaiy nogę przetrąćisz á potym go pogłáfczćesz á kęs chlebá mu porzućisz/ álic fie on znowu płálczy á lezie mardáiąc ogonem do ciebie. *RejZwierc* 92, 81v.

Formacje współrdzenne cf PŁASZCZYĆ.